

Szerkesztőségi iroda:

Rimaszombat, Deák Ferencz-utca 12. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bármentetlen levelek nem fogadtatnak el. Kéziratok nem adatkak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 ft.
Fél évre 2 ft.
Negyedévre 1 ft.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Jánosi-utca 35., illetve Ki-pást-tér 4. sz. alatt
R Vozáry Gyula tanárnál. — Ide intézendők a kiadóhivatali illetékek előfizetési pénz-, hirdetésmény-, nyiltér- és egyéb felszólalások.

Hirdetési díj:

Egy háromhasábos petítor térfogata 6 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont” kiadóhivatala Rimaszombat Jánosi-utca Ozikora-féle házban, nem különben minden hazai pósthivatal. Az előfizetési pénzek legezelszerűbben posta-utalvány úján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

A tanév végen.

Ismét egy iskolai év befejezése előtt állunk. Emlékeinkben még fölmerülnek a közel mult képei, midőn a gondos szülők egy szép, boldogító reménység fejében hozták be fiaikat a tudomány csarnokába, hogy neveljék, tanítsák őket a nemeslelkű profeszorok. Még fel-fel zsong lelkünkben ama zsivaj, mely a szorgalmi időszakra egybegyűlt ifjuság ajkairól kelt szárnyra — s ime, már csak pár napnak kell leperegni az idő sebes orsóján, s a tantermek újból üresen maradnak. Mint egy bűvös álm, úgy tűnik fel előttünk a lefolyt mult, melyből annyi édes és annyi keserű emlékek kísérek sokakat a jövőbe! . . .

A muzsasereg nemsokára szétszlik a szélrózsa minden irányában, s a sok verejtékes fáradtságnak s gondteljes küzdelemnek véget vet a szorgalmi időszak utolsó hónapja: a június.

Június! te a tanuló ifjuság hivatott tagjainak dicsőségteljes pünkösde! mely elküldöd a szent lelket zúgó szárnyakon, hogy megkoronázd egy gondteljes esztendő lankadatlan munkásságát s betöltsd a zsenge szíveket és lelkeket az elismerő jutalom édes malasztjával. . . oh, légy üdvözölve százszorososan! . . .

Mert nem az édes pihenést ígérő vakáció varázshatalma az, mely egy komoly törekvésű lelket kizárólagosan boldogítani képes, hanem azon időpont, mely megtermi a szorgalomnak méltó gyümölcsét számára!

A lánglelkű költő is azt mondja:

„Használd fel ifju korodnak
Óráit és napjait,
Hogy az élet fényugára

TÁRCZA.

Váratlan közbeszólás.

Nyári, enyhe est fuvalma
Az ifjat s lányt kertbe csalja.
Kéz ha érint, szem ha lobban,
Mindakét szív összedobban.

De mit a szív vágyva érez,
Kimondani oly nehéz ez:
— Mégis halkán, hangjavesztve
Szól az ifju töredeztve:

„Édes üdvöm, menyországom,
Egyedül boldogságom!
Szavaid bár kinra vetnek,
B-vallom, hogy hön szeretlek.

Szemed tüztét bennem hagyta.
— Mond szeretsz-e eszemadta!
. . . Apja válaszol megette:
„Dehogyan adta, eszedette.”

S. Szabó József.

Holt csalogányok.

Nyári alkonyatnak hős szellője szárnyán előmbé repül vonzó, kedves alakod szép halovány lányka! Az összeverődő falevelek között a hold ezüst sugára szűrődik át s ölekezésükből szellemesököknek halk esattanársát hallom és a te kedvenc dalod újra fülemben esendül, melán, esendesen.

Azt képzelem, hogy most is előttem vagy abban a helyzetben, melyben először megleptelek az édes légyóton kis kerted kedves csalogányával, melynek esattogását úgy fel tudad ingerelni kiesiny ajkad csalogató füttyével. . . . Előttem vagy a mint a eszögző patak partján elterülő pásztra dőlve, merengő tekintetteddel tétován vizsgálod egy fiatal hárs kuszált lombját, s várod szerelmes párod, az édes szavu fülemülét, hogy szelid vitára szállj vele a dal zöngésiben; mi nagyobb boldogság: daloló fülemüléné-e vagy daloló lánykának lenni?

Prós pünköszt hajnalán szomju napsugár iszszja a zöld lombokról és az úde növényzetről felszálló kristály-

Fejlessze jövőd számára
Élted zsenge bimbait!”

Aki a szünapokat többre becsüli a munka idejénél; a kinek lelke előtt, a szorgalmi időszakban, nem lebeg más kép, csak az „áldott szünap” képe; aki csak azért lesz tanulóvá, hogy az új iskolai évben változatos folytatását lássa a vakációnak — az ne jöjjön vissza a műzsák csarnokába, mert szent az a hely, hol annak ajtaja megnyílik, mint szent volt a föld, melyen az égő csipkebokorból Isten lelke szólott Mózeshez!

Épen ezért, nem kívánhatunk jobbat a szülőknek, mint azt, hogy vessenek számot a jövőben gyermekeik szellemi képességével, s ha azt tapasztalják, hogy nem a tudományos pálya az, melyen babérok teremhethének számukra, akkor irányítsák lépteiket más életpályára, hol nem proletárai, hanem hasznos és tisztelt tagjai lehetnek a társadalomnak.

Nem ezélünk ugyan elidegeníteni sem a szüléket, sem pedig az ifjuságot a gymnasiumoktól, mert hiszen bölesen tudjuk azt, hogy minél nagyobb valamely országban a szellemileg kiképzett emberek száma, annál magasabb fokon áll a nemzet értelmi fejlettsége, mindazáltal nem hallgathatjuk el jóakaratu figyelmeztetésünket már csak azon fontos okból sem, hogy ez által a serdülő ifjuságnak szolgálatot tegyünk a jövőre nézve.

Hiszzen olyan szép, olyan tisztelt manapság már az iparos és kereskedelmi pálya, hogy akik azon kiképezik magukat szakszerűen: könnyen megállapíthatják szerencsésüket, s a mellett, hogy biztos jövőt alapíthatnak családjuknak, még a

harmatot; a lég megtelik annak mézével, s az ünneplő természet kebelén halálaimák zsolozsmája zendül keresztül, midőn minden tiszta és szüzi: a harmat, napsugár, hajnalpir, virágillat, ünnepi ima és a pornemjárta azur ég ártatlan ölekezésében szülemlik meg a csalogány-lelke.

Hannar homályosul a bűvös kép, és előmbé tárul rideg fohérségével három szomorú ravatal; három gyászos kalitkaja három elröppent csalogányléleknek.

Fiatall deli levante volt az egyik. Dalás alakján megakadt a szeme minden szép leányuk; delesugáres szeméből egy költői lélek mesés világa sugárzott elő, s ajkát — ez örökké zengő, mosolygó, beszédes ajkak — egy örök epedést látszóttak kifejezni.

A legboldogabb kor éveit — a gyermekkor átmenetét az ifjkorba — midőn a fejlődő szív alig tud valamit sőt sejtteni is csak kezd, — midőn az élet láthatárát még tarka szivárványok, vagy a kelő nap b-ör sugarai szegélyezik, midőn még fényes és ragyogó minden, mert mindenre a gondtalanság arany zománcza tapad lelkünköt, együtt szívuk az édehajnal kábitó, édes illatát. A mit én gondoltam és éreztem, azt ő dalolta el, s e dalok hallatára elbódult és édes álmódzásba szenderült a legkedvesebb, legárasabb leányszív is.

Egy zord őszi hajnalon átlőtt mellet halva találtuk őt ágyában. A dalos, epedő ajak kihülve, a fénylő, lelkes szemek lezárva, a rugékony daliás természet az enyészett, a halál merevsége vigyorgott. — B-nyulva állottam ravatala előtt. S mialatt szívemet valamely adlig ismeretlen fájdalom szorította össze, választ nem váró kérdésbe fuladt csalódott lelkem amulata. Hit a csalogányok is meghalnak-e? . . .

Egy édes álm volt másik csalogányom. Mosolygó arcú, szelid tekintetű, szöke firtú lányka, bájoló és úde mint egy nyíló rózsabimbó, csupa szív és kedély, pajzán, kaczagó, dalra és játékra kész mindig, hajlékony, okos mint fiatal özike, szemei mintha mindig kérdeznének, ajkán esiesergő dal szívében az első szerelem édes má-mora. Oh! be szegénynek érzem most magam ha elgondolom, hogy mind-e az enyém — volt.

Fiatall kerem összes boldogságát az ő kebelén szendergettem át. Mialatt ajkaink szerelmes esőkben forrottak össze, tekinteteink együtt kalandozták be a végtelen ég esillagvilágát, keresve a legfénylőbb planétát, melyre földi üdvözülésünk gyógyóreit majd a tuvilági életre át-vihessük; — együtt ápoltuk a tavasz zsenge virágait,

hazának is hasznos tagjaivá válnak. Birják továbbá azon kincset is, melyet kevés tudományosan képzett ember vallhat magáénak: a függetlenséget!

Sorainkat azon ohajjal zárjuk be, vajha minden hasonlányegű kérdés a legezelszerűbben oldatnék meg az „áldott vakáció” ideje alatt a szülék és ifjuság részéről!

A nyustyai papválasztás ügye.

Nyustya, 1889. június hó.

T. szerkesztő ur! Beesés lapjának folyó hó 13-ik napján megjelent 24-ik száma „Vármegyei újdonságok” és a „Gömöri Hirlap” nyiltterovatában Krizsan Zsigmond a nyustyai ágostai hitvallású evangélikus egyház volt segédlelkésze egy nyilatkozatot tett közzé, melyben ugyan nevére nem hivatkozik, de az általánosság leple alól kibukik a lóláb! — Hogy sántítani ne kénytelenítessék, tisztelettel kérem fel, miszerint választás-közleményemnek lapjában tett engedni sziveskedjék, hogy némileg kifejtsem, mennyire minősíthető „aljas rágal-mazónak” az, ki felszólamló urat páuszlávismussal vádolni — illetve gyanusítani — merészkedik.

Krizsan Zsigmond ur tencsesén megyei származása. A gymnasiumi tanfolyam befejeztével a pozsonyi theologiai akadémián kívánta folytatni tanulmányait, mely intézetből azonban páuszláv érzülete és hazafiatalan viselkedése miatt kizáratt.

Innen történt kizárattása után a külföldön folytatta a theologiai, de mert egyházi törvényeink értelmében pappá csak az választható, ki a hön theologiai tanfolyamot sikeresen hallgatta és — vagy a mennyiben ezen tanfolyamot külföldi intézetben hallgatta volna — ha a képesítő vizsgát — candidaticum — valamely magyar-hön kerületi püspök — superintendens — előtt sikerrel kiállotta, lépéseket tett az eperjesi theologiai intézetbe leendő felvétele iránt. Hová valószínűleg azon alapon: hogy jobban örül Isten egy megtért bűnösnek mint 100 igaznak, befogadtattott ugyan, de — mert köve higgy a komának — írásbeli kötelező nyilatkozatot (reversalis) kellett kiállítania, jövőben követendő hazafias magaviseletét illetőleg.

Pozsonyi esetén nem okul, az Eperjesen kiadott reversalis — melynek nemő gyanánt kellett volna lelki zsemei előtt lebegnie — elhomályosult már Nyustyan

bámultuk a hajnal bíborát, az alkony mélabus árnyát, a szellő susogásba együtt sóhajtottuk szíveink vágyait, s együtt daloltuk édes dalainkban kölesönös szerelmünk közös boldogságát.

Imával szívében, dallal ajkán — örökre elszenderült. Ugy halt meg a mint dalolta: lelke a tavasz első napsugarába szállott fel. Sirján nefelejtés virul, a közeli árokhaton kenderike esiesereg, sirhalma fölött a kék égen aranyos felhő uszik s a rónás messzeség délibábját itt hagyta örökül piziny kis fiókja arany kedélyében.

Már ekkor tudtam, hogy a csalogányok is meghalnak, de mert szívemnek legkedvesebb volt: végtelen elkeseredés fogta el lelkemet a kérlelhetetlen világrend ellen. Ugy éreztem, hogy a természet saját törvényei ellen vétkezett, mikor őt kebeléről leszakította. . . Éreztem, hogy zúgóldói kezdek s egész valómon egy lázadó tiltakozás rezgett keresztül: Nem kellene meghalni minden csalogányuk!

S a napok és évek, kérlelhetetlenül repülnek tovább. A pünköszi hajnal bíborában megszületnek a csalogány-lelkek, s a fehér rózsá és lilóm illatában meghalnak. Az idő és az élet esillapítják a szív forrongását, eltörlik az ábrándokat, a szív dalai ritkábbakká válnak s a esalódások egyre sürűbben ismétlődnek és a kor nemesak fejünköt, de vágyaink mezőjét is könyörtelenül letarolja.

Nyári alkonyatnak hős szellője szárnyán előmbé repül vonzó kedves alakod szép halovány lányka, idegen csalogány! Az összeverődő falevelek között a hold ezüst sugára szűrődik át s ölekezésükből szellemesököknek halk esattanársát hallom és a te kedvenc dalod újra fülemben esendül melán, esendesen. Te is ott vagy már az én csalogányaim között!

A te halálodra nem tiltakozik már lelkem! A gyászhir nekem már csak egy futó felleg, mely homlokomra egy ráncot, ajakamra az emlékezés elröppent sóhaját esalja, azután ránc és sóhaj, ábránd és emlékezés a végtelen örök éj homályába tűnik — veled együtt.

Végző osztályrészdül neked is az jut, a mi a többi csalogányuknak: egy könyesepp valamely árva csalogány szemében, és a derült örök égből egy vidám mosoly. Hanem az utolsó csalogányuknak keserves sors lesz, mert annak halálára is fog jutni egy mosoly — de gúnymosoly az emberek arczán és sirja fölé majd csak a beborult ég felhői hullatnak talán könyeseppet.

Elegeia.

segédlelkész minőségben rövid működési ideje alatt is, mert habár tudnia kellett volna azt, hogy felügyelet alatt tartatik, s dacára annak, hogy a helyi viszonyokkal ösmerős egyének által jóakarattal s jó eleve figyelmeztetett, hogy különösen a pánszlávismus gyanuja alatt levő egyének társaságát kerülje, pánszláv érzelmeikről ismeretes egyénekkel való barátsági viszonytól óvakodjék, — ezeknek s adott ígérete dacára, önszántából felmegy a közel fekvő Tiszolcra, s ott, különösen és kizárólag a tót egylet tagjai s ezek között a hirhedebb pánszláv egyének társaságában időzik.

Ezek lények, ezekhez nem szükséges commentár!
A nyustyai ág. hitv. ev. egyház lelkészi hivatala folyó évben elhalálozás folytán megüresedvén, annak ideiglenes betöltése céljából Krizsán Zsigmond segédlelkésznek adminisztrátorként alkalmaztatása proponáltott az egyházhívek egy része által, de ez alkalommal is kétegy merülvén fel — különösen a tiszolcei eset következtében — hazafias érzelte ellen. Krizsán Zsigmond segédlelkész a proponáló gyülekezet által felhivatott az egyháznak adandó írásbeli nyilatkozat kiállítására, nemzetiségi tekintetben jövőre követendő magatartását illetőleg.

A politika szóba sem hozott, mert hisz ezzel Krizsán urnak rövid itteni tartózkodása alatt a környezettel is alig volt ideje megismerkednie.

Krizsán Zsigmond ur készséggel és azonnal engedvén a gyülekezet felhívásának, kiállította s kiadta második reversálisát!

Mennyire becsülhető eme második reversális fenti előzmények után! — A ki egyszer adott szava és ígéretéről megfedekezék, abban jövőre nincs biztosíték, hogy szavát és ígéretét beváltandja!

Nyilván szellőztetett pánszláv érzelte mellett, ha nem veszélyesebb, de mindenesetre ezzel egy fokon álló jesusitismusa és jellemhiánya tűnik fel, mert ha eme második reversálisának kiállításakor nem arra gondolt, hogy kiskorú s gyámság alatti lévén, ily viszonyok között kiállított bármennyű kötelező nyilatkozatai, mint ilyenek érvénytelenek, illetőleg nagykorúságának beálltakor hatályukat veszítik, úgy az egyház részéről történt felhívást, az eperjesi theol. intézetnek adott e nemű nyilatkozatára hivatkozással s teljes önértéssel visszautasítania kellett volna.

A mi pedig a hírlapi „nyilatkozat“ értékét illeti, épen az hiányzik belőle a mi leginkább megkívántunk! kedves hazájának hangoztatja legszívesebben az ugynevezett Magyarországot a legdühösebb s leghirhedebb pánszláv is, mert szerinte a magyarok ezen földnek csak bitörői épen így hangsúlyozhatja nyilatkozattevő ur is a „kedves hazám“-at, csak a „magyar“ jelzőt hagyván ki mellőle.

Ki haza, törvény és felsőbbiségek ellen irányuló tetteket művel — alattomban avagy nyíltan, van gondja a törvénynek és lesz gondja jövőben is a törvényhozásnak ezen viszonyokat megtorolni. — A pánszlávismusnak épen az a tulajdonsága, hogy a törvény keretén belül ugyan, és lappangva folytatja Magyar hazájának ellenséges működését, s akna munkát végez „kedves hazája“ érdekében, s azért kell résen állani azoknak, kik a kedves magyar hazát, ennek törvényeit és felsőbbiségeit szeretik és tiszteletben tartják, hogy amazok működését tőlük telhetőleg korlátozassák úgy a politikai mint az egyházi téren.

E nyit a tények és levezetésekben a provokációra, minden további polemia befűzetettnek nyilvánítván. — Tisztelettel Kubinyi Gusztáv.

Levelezés.

Rimabrézó, 1889. jun. 15.

Tekintetes Szerkesztőség! Tisztelettel kérem szíveskedjék helyet engedni a „Gömör-Kishont“-ban alább megírt soraimnak: Előleges válaszul a „Kishonti állapotok“-ra.

Glauf Pál úr folyó év június 7-ikéről a „Gömör-Kishont“-ban fenti cím alatt közlé tett személyeskedő cikkek kinyilatkoztatom, hogy vele a cikkében igazán sajátos módon szellőztetett kérdés érdemére nézve, sem magán-érintkezésben, sem a nyilvánosság terén szóba nem állok; — azért

mert a kényes természetű kérdésre vonatkozólag minden lényegest legjobb tudomásom szerint s okmányokkal beigazolvva elmondtam már, — s tett vallomásmat esküvel is megpecsételtem; — azért

mert magyar ember létemre, magyar kartásaimmal, ki személyének soha ellensége nem voltam, s közös célunk érdekében nem is lehetek ellensége, — a magyar hazafias közönség megbotrántoktatására s a kárörvendő ellenek mulattatására személyeskedőleg vitázni, — illetve civakodni, jellememmel össze nem fér; — azért

mert folyó év május 25-ikéről Glauf ur által idézett búcsú szavam: hogy „én harezolni fogok mind végig“ — nem Glauf urra vonatkozott, hanem az általam s társaim által az igazság mellett elfoglalt de támadóink által bűnünkül felrótt álláspontra, mely mellett a magam s társaim becsülete érdekében — azonban nem Glauf ur személye ellen, — ismét kifejezem, — csakugyan „harezolni fogok mind végig!“ — azért

mert minden sértést, melyet Glauf ur ellenemben, egyéniségem akár tiszta magyar érzelmeimnek, akár kezdet óta hazafias irányú ténykedésének kétségbe vonásával, s meggyünk irányadó férfiai s a közvélemény előtti leszólásával nem egyszer elkövetett, — folyó hó 11-én a delegált nyomozó bizottság előtti viselkedése hallatára, — s azon bizottság elé benyújtott „nyilatkozata“ láttára — a feledés tengerébe temettem, sőt lelkemben meg is boesájtottam; — azért

mert a hol magyar hazánk és nemzetünk közjávána — habár csak egy völgy ölen is — mielőbbi megszűrdülésre fogok közeledni — ott minden utógondolat nélkül azonnal elhallgattatom „én“-em bár legjogosabb feljajdulását, — s ha vérezve sajogna is keblemen a méltatlan gyanúsítás s alapatlan ráfogások méreggel itatótól törődtől, — közézelra együttesen hatni nem idegenkedhetem, — hogy megczáfoljam a régi mondást: „Atok fogta meg a magyart, mert az soha együtt nem tart!“

S végül azért is mert hiszem, — tudom, — vallo, hogy „fortior est qui se, — quam qui fortissima vincit moemia.“

Csupán annyit még: Szent János jelenései III. 18. 19! — Szent Jakab apostol levele V. 8. 9.

Az Úr kegyelme velünk!

Liszky János.

Sajó-Gömör, 1889. jun. 8.

Folyó hó 7-én és 8-án Sajó-Gömör városa ünnepeket ült. A gömőri ág. hitv. egyházmegye hivatalos vizsgálatot tartott a sajó-gömőri ág. egyházban. Az esperesség képviselőiben jelen voltak: Terray Gyula főesperes, Szentiványi Árpád orsz. képviselő, esperességi felügyelő — Törköly János egyházi főjegyző, — Beesár Endre nagyszabolosi lelkész, egyházi dekan. Az esperesség 7-én reggeli 7 órakor ért el harang-zugás között városunkba, — a kisdudovoda előtt diadalív volt emelve, a hol a város közönsége s a szép sorban felállított iskolás gyermekek s a kisdudovoda virágai zsufolással megtöltötte.

Egy iskolás fiu ékes kis verssel fogadta a közkedveltségű főesperest, a mit a derék egyházfő meghatva köszönt meg.

A lelkészi lak előtt Mikola György lelkész, — és a város intelligentiája fogadta, — ezután kezdetét vette az elemi iskolás gyermekek nyári vizsgálata, — meglepő eredménnyel, a minőt csakis Bogár Lajos tanító ur képes elérni 137 tanköteles gyermekkel, — hogy az egyház a tanító urral teljesen meg van elégedve, mutatja azon dícséretes jelenség, — hogy legközelebb egy második tanítói állást is szerveznek, hogy így, a sajó-gömőri iskola, mely mi kívánni valót sem hagy fenn, minta-iskola legyen.

Vizsga után a jelen volt előkelő közönség versenyzett egymással a jutalom-díjak osztogatásában, — Szentiványi Miklós ur. — mint minden évben régi ezüst 2 forintosait, — a legjobb leány és fiu tanulók között osztotta fel. — Szentiványi Árpád orsz. képviselő ur 5 forint, Radvánszky Károly ur 5 forint, Szontagh Zoltán fősztolgabíró ur 5 forint, Záhonyi János körjegyző iskolaszéki elnök ur 1 frittal járultak a jutalmak szaporításához.

Az egyházlátogatás szép eredménnyel végződött, az egyházi épületek minta-szerű rendben találtak, a mi a hívek keresztényi ritka buzgótságáról és a lelkész jó pásztorkodásának a tanúbizonysága.

A hivatalos szemle után Szentiványi Miklós ur a küldöttség tiszteletre fényes ebédet adott saját kastélyában, a hol a társaság a legvidámabb hangulatban esteleg együtt mulatott, élvezve — a közeled alatt a szebbnél szebb toasztokat, — a házi urra, — Szentiványi Árpád, Radvánszky Károly, Szontagh Zoltán, Mikola György és Bogár Lajos urakért írtett a társaság poharat, — s azután a diszes park szépségeit.

Másnap az esperesség, — Groó Vilmos kir. tanfelügyelő urral a polgári iskolát látogatta meg, a hol Bence Soma igazgató ur fogadta a küldöttséget, — s a fényes eredmény felett teljes megelégedésüket fejezték ki Bence Soma igazgató ur és a tanári karnak.

A küldöttség mind a két napon át Szentiványi Miklós ur végtelen vendégszeretében részesült.

Sok ilyen várost hazánkban! x—y.

Helybeli hírek.

Értesítés és meghívás. A rimaszombati községi elemi fi-iskolában az 1888/9-ik tanévet bezáró vizsgák folyó évi június hó 25. 26. 27. és 28-ik napján a következő sorrendben lesznek megtartandók:

Június 25-én d. e. 9 óráig: Hit- és erkölestamból.

„ „ d. u. 5 óráig: Kertészet és tornából.

Június 26-án d. e. 8 óráig: I. ső osztály.

„ „ d. u. 2 óráig: II-ik osztály.

Június 27-én d. e. 8 óráig: III-ik osztály.

„ „ d. u. 2 óráig: IV-ik osztály és

Június 28-án d. e. 8 óráig: V—VI-ik osztály vizsgái.

— A vizsgák nyilvánosak, melyekre a m. t. szülőket és tanügybarátokat tisztelettel meghívja az igazgatóság.

Lányi Bertalant, a helybeli kir. törvényszék kitűnő tisztviselő karnak jeles tagját, a napokban az igazságügyminiszter kisegítő bírául nevezte ki a budapesti kir. táblához. — A mint egyrésztől fájdalommal esik, hogy városunk egy művelt és kedves modoru férfit kénytelen elveszteni, más részt örvendünk a képzett tisztviselő megérdemelt előléptetésén.

Institőrisz Endre ügyvédet a miskolci ügyvédi kamara néhai Borsody Károly ügyvéd irodájának gondnokává nevezte ki. E kinevezést ajánljuk az érdekeltek jogkeresők figyelmébe.

Eljegyzés. Özv. Lőrinczy Endréné kedves leányát Annát, Lőrinczy György lapunk főmunkatársának hűgát eljegyezte Mészáros József, nemrég választott bereteki ifju ev. ref. lelkész. — Az önzetlen szerelemből kötetlenül frigyre Isten áldását kívánjuk!

Menyegző. Ifj. Sütheó István városunk derék ügyvédje a mult hétfőn kelt egybe Fischer Margit bárónővel. — Állandó boldogságot.

Dr. Marikovszky István a gömörmegyei közkórház másod orvosa, négy heti tartózkodásra Tátraházára utazott. — Ez idő alatt Tóthi János orvos fogja helyettesíteni.

Harmaczy Dezső, néhai városi főjegyzőnk fia, azon kívül Budapestben mind a négy éven át rendkívüli szorgalommal tanulta a jogtudományokat, a napokban szintén a fővárosban kitüntetéssel tette le az első doktorátusi szigorlatot. Fogadja a derék ifju szíves üdvözlésünket s váljék egészségére a pihenés ideje!

A rimaszombati iparos segédek önképző- és betegsegélyező-egyesülete vasárnap 1. hó 23-án délután 3 órakor a „Széchenyi-kert“-ben 30 kros belepti díj mellett, saját céljaira jótékony mulatságot rendez.

A kisdudovai nyári mulatsága a mult vasárnap d. u. szokás szerint igen szépen sikerült. Nem is esoda, hiszen az Istenek oly nagyon szereti azokat az ártatlan babákat, mint akár a jó Etelka néni. Amaz jó meleg időt adott, de egyszersmind kellemes hűs levegőt is juttatott a „Széchenyi“-kert kies közepébe, a mulató körbe. Etelka néni pedig, ki „elől megyen“ a kis jószágok közt, kellemes és hasznos mulatságot szerzett a kiesnyeknek. A jövő oszlopemberei és oszlopnoi a hosszú ut fáradalmi mellett megérkezve a fakkal szegélyezett nyári körbe, kis pihenő után azonnal hozzáfogtak a Dankó talpesik-ládoztató hangjainál a esárdához és ugyancsak szép rendben lejtették a kis bohók a „csicsés ruhában“ se-

gáns szalonkabátkában a táncot. Ez a jókedv csak fokozódott akkor, mikor a jó Etelka néni, meg dajka néneheczelgették a tárczos párocskákat a esárdás ropogó lejtésére. Rakták is, ropták is ugyancsak az aprók, gondolom, előre szégyenlette magát némely felnőt 20—24 éves ifju ember, a miért ő egy pár óra mulva nem teszi ugyanezt a szép számmal megjelent bájos hölgyekkel. De menjünk sorjába. Bizony a gyermekézők jól mulattak. Aztán meghallgattuk a egyszerű vizsgálatot. Rend a fennállásban. fizyelmezés az óvó néniek ügyes kérdéseire, esimos verselés, bátor szaválás tünteté ki az apróságot „komoly munkája“ közben. Általában a gyermekeket igen szépen, értelmesen mondogatták el versecskéiket, hogy Bandi barátokám a szentnek sem akart „szolnokolni“ arról nem tehetett a jó óvó néni. S az ő értelmeket tul nem haladó kérdések és feleletek bizonyítják, hogy némiképen előkészítő iskolája a „dadó“ az eleminek, és leszoktatja a gyermekeket a vadságról, leszoktatja arról, hogy ha nagy ember szólítja meg a gyermekeket, nem néz a szemé közé. Az apróság nyílt, de mégis szerény fellépése, meghajlása, a vers élenk felmondása bizony becsületére válik nagy iskolás fiuknak is, kik közt valljuk meg, kivált a faluról jöttek körében van sok szegletes és eseten mozgásu is, a kivel a világ minden kincseért sem lehetne nyilvános helyen egy versecskét elmondani, sőt felolvastatni sem. Jó hát az a dadó. Kár tehát sok szülének otthon tartani a piezinyeket, megvonni a társadalom követelte dadózástól. A gyermekek mulatásában és szereplésében sok felnőt gyönyörködött. Szép számu diszes közönség gyűlt össze a delután folyamában, s az apróság eloszlása után sokan jártak a hűvösben a könnyű nyári ruhába finom izléssel öltözött hölgyek a fiatal emberekkel a különféle megszokott táncokat. A felnöttek táncában részt vettek: Bornemisza Anna, Madarász Margit, Madarász Vilma, Szelezky Jolán Török Sári és Evi, Szabó Irén, Benkovits Vilma, Danes Erzs, Kishonti Margit, Kovács Erzs, Marton Anna, Papszász Irén, Müller Vilma, és Matild, Tóbiás Anna, Baksay Aranka s még többen, kik a nagy számu közönség körében netalan elkerülték figyelmünket.

Daláraink erdei mulatsága. Lapunk mult számában említettük, hogy dalárdánk életjét akarván adni, egy erdei mulatság rendezését határozta el. Etre vonatkozólag utjabban arról értesítettük közönségünket, hogy a mulatság napjaul július 4-ike tüzetett ki, a szabadkai erdőre. Közébed helyett közös uszonna lesz, melyen egy teríték ára: férfiaknak 1 ftt 60 kr, nőeknek 1 ftt. A mulatság kezdete delutáni két óra. A dalos kör tagjai, az érdekesnek ígérkező napra, nagyban készülnek s már is keszen vannak néhány oly darabbal, melyek közönségünk előtt még teljesen ismeretlenek. A márczius 15-iki nagy nemzeti ünnepe leszámitásával körülbelül egy éve már annak, hogy ez életrevaló testület nyilvánosan nem működött s így a közönség már már azt hitte, hogy a „nemes czél elérésére“ szövetkezett tagok buzgalma kialudt. Ime, itt az idő bezonyítani, hogy „nem halt meg a leányzó“. Nincs okunk kérkedni arról, hogy az a testület, mely nem egyszer magasabb feladatok megoldására vállalkozott s mindig sikerrel, ez alkalommal is megfogja mutatni, hogy azon rokonszeny, melyen lépten nyomon találkozik dalárdánk, nem csak falra há yt borsó, hanem a buzgalomnak és lelkesedésnek oly életrevaló csirája, melyből még magasabb eredmények elérésére is vállalkozhat. A július 4-iki erdei mulatságra az aláírási ivec már forgalomban vannak.

Hasznos a kellemessel. A kurinezi földmives iskola derék tanarkara okosan és kellemesen használta föl a pünkösdi szünetet, a mennyiben ünnepe előtt a növendékekkel meglátogatták az agtelki barlangot. Menetközben az utba eső gazdaságokat is megtekintették, a mikor tanárjaiktól gyakorta hallottak tanulságos magyarázatokat. Így a mellett, hogy a tanuló sereg szórakozást nyert, egyszersmind tanult is. Bár többen eszközölnének hasonló kirándulásokat.

Minden jó érzésű embernek megesett volna a lelke, ha látja azt a kínos jelenetet, melynek tanuja volt lapunknak egy barátja vasárnap delután. Mint elbeszélé körülbelül a Kern kereskedő boltja előtt eső tőről a kath. templom mellett a Deák Ferenc-utczán végig egy világos fehér ruhás, barna töt szolgáló rángatott magya után karjánál fogva egy körülbelül két és fél évesnek látszó síró leánykát, a kis bohó jószág talán nagyon el volt fáradva, vagy álmos lehetett már, elég az hozzá, hogy a czudar eseléd igen gonosz és lelketlen módon rángatta a gyerek karját, s mit sem törődve sírásával feesegett hasonló rangu cimborájával, a kivel talán arról diskurálhatott, hogyan fog hancuzozni egy töt katonával a temető sétaterén. — A ki e jelenetet látta, még azt is megemlíti, hogy a gyermeket úgy ütötte már a csurgó előtt, s egy vagta a eseléd fejbe és hátba háromszor vagy négyszer a kisdedet, hogy már ő sem állhatta szó nélkül. Az intő szóra a gonosz pára nem sokat adott, sőt káromkodott magában szidva azt, a ki az ő dolgába bele üti az orrát. — Anyák, edes jó anyák ügyeljenek jobban szívetek magzatára, s valogassátok meg a eseléden kívül az idót is, mikor ereszétek ki gyermekkel sétálni a szolgáltót. Ne mondjuk aztán, hogy nagy a gyermek-hafandóság, vagy hogy az Isten tette nyomorekká a kisdedeket.

Megjelent zenemű. Dankó Ernő zenésznöktől megjelent „Anna-esárdás“ czimen egy gömőri lassu, a melyet már a teli mulatságok alkalmával is adott elő zenekarával s a mely az utjab esárdások közt nem az utolsó helyet foglalja el. A esimos fúzet ára 50 kr.

Dr. Löcherer Tamás a gömörmegyei közkórház igazgatója 38 oldalra terjedő kimutatást közöl a vezetése alatt álló megyei kórház működéséről. A közérdekű füzetből közöljük a következőket: Az 54 helyiségből álló diszes egy emeletes épületben 80 beteg számba van hely; ezenkívül 3 elmebeteg s 3 külön szobát kívánó beteg részére is van helyiség s így e tekintetben a kórház épület a környék viszonyainak teljesen megfelel. — A közös kórtermekben ápoltak 63 kr. napi-díjt fizetnek, míg a külön szobások 1 ftt 50 kr-ért részesülnek teljes ellátásban s az orvosok részéről lelkiismeretes gondozásban. — A mult 1888 ik évben összesen 818 egyén volt ápolás alatt s így az előzőkhöz képest 120 beteggel több; gyogyult 6%-tel kevesebb, javult 6%-tel több, — a gyogyulatlanok és meghaltak százeleke is több lévén, az 1888-ik év kedvezőlenebb volt az előzőnél. 53 elhalt egyén közül 19 tüdővészben pusztult el. Legtöbb betegedési eset a 21—30 éves férfiak és a 11—20 éves nők

között fordult elő, az ápoltak közül a legnagyobb kontingenst Gömörmegyén kívül Nógrád, Szepes, Trenesény, és Hevesmegye szolgáltatták. A kórháznak ugyszólván állandó lakói a napszámok és események ez utóbbiak között is a nők, — ezek után a katonák, földművelők és zenészek következnek. Az intézet orvosai 69 esetben hajtottak végre fontosabb műtétet. A dr. Löcherer, dr. Marikovszky és Dráskóczy által szerkesztett statisztikai kimutatásán kívül dr. Löcherer gyakorlati észrevételeket közöl a kórházban előfordult egyes betegedési alakokról, melyeknek néhol laikusok is, de leggyakrabban szakemberek vehetik hasznát. A gondosan összeállított füzetre felhívjuk az érdeklődők figyelmét.

Vármegyei ujdonságok.

A lefolyt héten a következő gyászjelentéseket kaptuk: Horváth László és neje szül. Janszky Ida, gyermekeikkel: Kálmán, Sarolta és Gyulával; — Horváth Elek és neje szül. Adriányi Gizella, gyermekeikkel: Lilla és Miklóssal, — Horváth Amália és Anna, — Horváth József esperes plebános és Horváth Mária, — kiskoru Horváth Margit és Janszky Béla, valamint a számos rokonság nevében is, mélyen megszorodott szívvél jelentik: testvérük, sógornójuk, nagynénjük és unokahuguk Horváth Katalin folyó hó 13-án, délután 4 órakor, a halotti szentség ajátos felvételét követően, élete tavaszán, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunyát. A boldogult hült tetemei folyó hó 15-én, délután 3 órakor fognak Osgyánban a róm. kath. vallás szertartása szerint örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent miseáldozat folyó hó 17-én fog az Urnak bemutatatni. Áldás és béke lengjen porain! Osgyán, 1889. évi június 14-én. — Lamos Lajos és neje szül. Kún Laura, gyermekei: Kevitzky Anna és ifj. Lamos Lajos, valamint az összes rokonság nevében is mélyen megszorodott szívvél jelentik forrón szeretett gyermekök, illetőleg testvér- és rokonnak Lamos Ilonkának folyó évi június hó 17. d. e. 9 órakor, életének 10-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunyát. A drága hanvak folyó hó 18-án, d. u. 5 órakor fognak a református egyház szertartása szerint, a helybeli temetőben örök nyugalomra tétetni. Béke és áldás lengjen a drága gyermek hanvai felett! Rimaszécs, 1889. évi június hó 17-én.

Juniális. Vidám mulatozás véget ért, vonult ki egy jókedvű társaság folyó hó 11-én a a serki Várhegy alatt fekvő Dóna-völgybe. Csakhamar ingerlő muzsikaszó, hangos férfidall verte fel az erdő nyugalmas esendjét, melybe belevegyült a tánc ütémesszerű dobogása, s az öde női hangok bájoló esengése. — A főlemlő figyelve hallgatott el, a rigó abbahagyta messzehangzó tütyülését, s a kis patak meghalkította esörgő futását, csak a szálló és gyülemelő felhők tompa morajlása, s olykor-olykor egy-egy cikázó villám rémítette a mulató társaságot. — Hasztalan! az arczokra kiülő, a szemekben csillogó jókedvnek határt szabni nem lehetett. A dal annál erősebben harsogott, a zene annál vigabban szólt, s a tánc annál kitörőbb szenvedélylyel kopogott. — A jókedvet kellőképen fokozta a gyepen elköltött gazdag ozsonna, melynek izletességét csak az a szivesség multa fölül, melylyel a vendégek mindenikének nyújtva volt. — Este 9 óra tájban hazafelé indult a mintegy 40 főből álló szép társaság, hogy akarva és akaratlanul egy regényes utazásban vegyen részt. Miképen történt, nem lehet tudni, de tény, hogy a hölgyekre kissé távolabb várakozó kocsi üresen robogtak haza, s ők is a férfiakal együtt egy meredek és farszót hegyi uton törekedtek elérni Serkét, hogy ott a mulatságot tovább folytassák. — A fenyegető felhők már szétfoszotak, s a szelid hold pazarul öntötte a földre ezüst sugarait. Az idősebbek kedvéért a gyepes hantokon gyakran meg-meg pihenve (mily festői képek voltak ezek!), de elpusztíthatatlan jó kedvvel gyalogolt férfi és nő egyaránt. A nótá nem fogyott el. A férfiak dörgő karával lágy zengésű női hangok olvadtak össze édes harmóniában, s a zenétől halkán kísért dallok a szálló szellő szárnyain bejárták a kies Rimavölgyet. — A kedélyes társaság ezután Serkében, az Alexy István házába vonult, a hol a sikerült mulatság éjtel után 2 órakor ért véget.

Öngyilkosság. Skrabák József, antalfali, lakos 18 éves legény — mint értesülünk — atyjának durva bánásmódja miatt elkeseredvén, folyó hó 12-én három napi bujdosás után felakasztotta magát. Feltaláláskor a mentési kísérletek eredményre nem vezettek.

Szerencsétlenségek. E hó 16-át megelőző éjjelen rég idő óta nem észlelt vihar vonult végig a Sajó völgyön. Az eső egy kis örömet is okozott. De e kis örömet kárptólásul Adorján István otrókosi lakos talán életét fizet. Mint munkás Tornallyán dolgozott. A nevezett éjjel a vihar elől több munkás társával a Hámos Árpád ur dohányszárító pajtájába menekült szerencsétlenségére, mert a pajta a nagy viharok ellent nem állhatott, összedőlt. Adorján egy oszlop leütötte, s reggelig alatta kintlódott. Élethez kevés remény van. Egy másik munkást pedig valami repülő fa ütött le s szédített meg. Mindkettőt reggel szedték fel.

Meglepetés. Sok község negyedéves regálé bérletének jövedelme után nem fizetett adót, de azért jogát a megváltási összeghez érvényesíteni akarja. Előre látható, hogy megváltási összeget nem kapnak, de igenis kaptak tőke-kamat adót — visszamenőleg — öt évre.

Lopás. Uzapanytól közlik, hogy ottani lakos Lengyel Ferencz kárára, udvarán lévő sertésöljából 5 db sertéses ismeretlen tettesek elhajtották, — most újból értesülünk, hogy Szmrkács István o. tőreki vasúti őrs állójából voltak szívesek, ugyancsak ismeretlen tettesek, folyó hó 13-ról 14-re menő éjjel — 3 éves barna szőrű, háján fehér vonallos tehenét — kikísérni.

Ki Amerikába! Fischer Lajos ikéri lakos, mult évben megbukott szatócs — hitelezőivel — úgy ahogy — kiegyezkedés után Fischer B. czög alatt a szatócs üzletet tovább is vezetett egyén; többektől kissé nagyobb összeget pár napra kikölesönözgetve, folyó hó 4-én üzletét bezárva elűnt s csak Brémából keltezett levelel tudatta, hogy hajóra kelve int búcsút az európai partoknak Amerikába utazandó, hol találkozni vél, ugyan csak ez éven s majdnem hasonló körülmények között Amerikába szokott nyustyai volt kivételből — Farkas Hermannal. — Hitelezők áldásai mindenestre kísérik utakon.

Tornallyán. Hatvani szintársulata mókázik. A hozánk érkezett tudósításból az tűnik ki, hogy a rozsz zongora kísérete mellett előadott operettekkel a közönség nines megelégedve, a furesa állapotba lévő hangszere zörögése miatt nem figyelhetnek a szövegre. Mindenesetre jobb volna ha az amugy is rövid saison Tornanyiek nemesebb műfajokkal — népszínművekkel és vígjátékokkal töltene ki.

Vetések állása. A szeszélyes időjárás vármegyénkben nem mindenfelé kedvező a vetésekre; a nap égető hevét utott hatalmas zivatarok, néhol jégeső váltják fel. Elszomorító, hogy a jégeső ellen való biztosítás üdvös voltát, kisebb gazdáink még maig sem ismerék be; pedig tanulhatnának a közel multból is, mert rövid 10 év alatti némely községben háromszor is szenvedtek jelentékeny károkat. Az idei időjárás azonban a felső Rima és Sajó völgyére meglehetősen kedvező, s mig némelyek szárazságról panaszkodnak, egyes községekben ugy az ősz, mint a tavaszi vetések és ültetvények a legörvendesebb eredményekkel keesegtetnek. — Nagy baj, hogy a rétekben óriási károkat okoznak az ugynevezett pajod férgek, melyeknek milliói parlaggá teszik a rétet akadályozván, a földművelés kiegészítő részét a marha-tenyésztést.

Vegyes hírek.

Dapsy Frigyes városunk szülöttét a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter a esikszereidai erdőhivatalhoz kezelő főerdészszé nevezte ki. Gratulálunk a jól képzett ifjunak!

Képviselőink az országgyűlésen. A képviselő ház új ülészaka megnyilván, újból megválasztotta bizottságait; képviselőink közül Fáty László a gazdasági, Gr. Andrássy Manó a pénzügyi, Hámos László a számvizsgáló bizottságba választottak be, mely utóbbiba a függetlenségi párt részéről ajánlott Bornemisza István is megválasztott.

Gyászjelentés. Özv. Dr. Rakita Alajosné született Kauser Karolina a maga és gyermekei: Heinecz Albertné született Rakita Lujza, Dr. Burszky Danielné született Rakita Mária, Rakita Ödön és Rakita László, ugyszintén vejei: Dr. Burszky Dániel, Heinecz Albert, valamint unokái: Heinecz Margit, Heinecz Bero, Heinecz Dóra, és az összes rokonság nevében szomorodott szívvél jelenti férje Dr. Rakita Alajos a fővárosi álló-úti új közkórház helyettes igazgató főorvosa, az aranykoronás érdemkereszt és a III. oszt. szent Szaniszló orosz rend tulajdonosának. 1889. évi június hó 12-én, hosszas szenvedés után történt elhunyát. — A megboldogult 70 évet élt és ez időből 34 év esik boldog házassága tartamára. — Földi életét a halotti szentségek ajátos felvételével fejezte be. — A gyászbeszentelés 1889. évi június hó 14-én délután 5 órakor az álló-úti új kórházban fog történni, s az engesztelő szent miseáldozat f. é. június hó 17-én délelőtt 10 órakor a szent ferenczrendiek templomában fog az Urnak bemutatatni. Budapest, 1889. június 12-én.

Pályázat. A miskolci kereskedelmi és iparkamara három iparosnak, illetve iparos segédnek, ha igazolják, hogy a kerületben (Borsod, Gömör) legalább egy éve dolgoznak s ha az ipartestület vagy illetékes iparhatóságnak ajánlását bírják, a párisi világkiállítás tanulmányozására egyenként 50 frt ösztöndíjat hajlandó nyújtani. A m. kir. áll. vasutársaság menetjegyjelvénye által rendezendő kéjvonatok (aug. 10. és szept. 10.) részvételdija a III. osztályon Párisig és vissza nem tesz többet 50 frtnál. — Ezen ösztöndíjak elnyerésére ezennel pályázatot hirdetünk s felhívjuk az ösztöndíjat elnyerni ohajtokat, hogy a fenti igazolványokkal felszerelt kérvényeiket legkésőbb július hó 8-ig terjeszszék be. — Az ösztöndíjat elnyert egyén nines időhöz kötve a kiállítás megtekintése tekintetében, de tartozik párisi tartózkodását igazolni és szakmáját illető kiállításról jelentést terjeszteni a kamarához. — Miskolcz, 1889. június 15. — A keresk. s iparkamara elnöksége: Radvány István, elnök. Dr. Kovács Gyula titkár.

A „Pesti Hirlap” írja: Az új egyforintosok még e héten át fognak adatni a közforgalomnak. Magasságban körülbelül egy, szélességben fél hüvelyknyivel kisebbek a jelenleg forgalomban lévőknél s színük is különböző, a mennyiben a mostani egyforintosok sötétkék színomatuk barna alapon, az újak pedig zöldeskék alaponyomás nélkül. Jellemző különbség tovább az, hogy az új egyforintosoknak külön e czélra gyártott papírjába apró szórzálak vannak befoglalva, a mi lehetetlenné teszi az új államjegyeknek fényképezési uton való utánzását. Maga az új egyforintosoknak rajza főleg három irányban különbözik a mostani egyforintosokétól. Az egyik különbség az, hogy az új egyesnek magyar oldalán a király arczképe a nézőnek baljára, a német oldalon jobbjára tekint, míg az eddigi egyforintosoknak mind a két oldalán jobbra tekintett. Az eddigi egyeseken tovább a felső és alsó rajzrészek oszlopokkal valának összefoglalva. Ezen oszlopok helyét az új államjegyeken növénylevél- és gyümölcs-csoportok (körte, szőlő, dinnye stb.) foglalják el. Leginkább szembeötölő a harmadik különbség: A mostani egyesek alsó részén a vonal díszítésbe zárt két hosszúegyszög tartalmazza annak felemlítését, hogy az államjegyek kiadása az ellenőrző országos bizottságok felügyelete alatt áll, s hogy a jegyek utánzása a törvényes büntetés alá esik. Az új jegyeknek az utóbbi pont a legalsó szélszegélyre szorult s a mostani jegyek két hosszúegyszögéből közepén egy kerekded díszítésbe foglalt felirat szól az ellenőrző bizottságok felügyeletéről. A magyar oldalon e felirat balján, a németen jobbján meztelen szárnyas gyermekalak látható, kezében palmaággal. Érdekes ez a gyermekalak a magyar, oldalon ül, a német oldalon terdel, a mely különbség előrelátólag nem egy tréfás magyarázatra fog alkalmat szolgáltatni.

A „Budapesti Hirlap” (Szerkesztők és laptulajdonosok: Csukássy József és Rákossy Jenő) A „Budapesti Hirlap”-nak a hazai művelt olvasóközség vette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét: minden pártérdek mellőzésevel küzdött nemzetünk- és fajunkért, ez egyetlen jelszóval: Magyarország! Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, figyelve azt oly módon, mely pártatlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban maig a legfényesebb eredményt a „Budapesti Hirlap” érte el: legnépszerűbb, legleterjedtebb lapja az országnak. A külső dolgozóársak egész seregén kívül a szerkesztőségnek annyi belső tagjai van,

a mennyivel egy magyar lap sem dolgozik. Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény felől rendes levelezőn kívül saját külön tudósító értesít közvetlenül, a távirati szolgálat immár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: nem történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hirlap” arról rögtön ne adjon hű és kimerítő tudósítást. A „Budapesti Hirlap” politikai czikkeit Kaas Ivor báró, Rákossy Jenő, Grünvald Béla, Balogh Pál írják más kiváló hazai publicistákkal hiven a lap független, magyar, pártérdeket nem ismerő szelleméhez. Politikai hírei széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közéleté felől távirati értesülésekkel látnak el rendes levelezők, minökkel minden városban, sőt nagy községben is bir a lap. „Budapesti Hirlap” távirati tudósításai manap már teljesen egy fokon állanak a világsajtó legjobban szervezettet hírszolgálatával. Európa összes metropolisáiban Londontól Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik ugyan az ott történt eseményeket, mint az elektromes dróton oda futó híreket rögtön megtáviratozzák. A külföldi rendes tudósítókön kívül minden fontosabb esemény felől a szerkesztőség külön kiküldetési tagjai adnak gyors és bő értesítést. A „Budapesti Hirlap” e czélokra havonként oly összeget fordít, mint a mennyi ezelőtt 10 évvel még egy-egy hirlap egész költségvetése volt, de sikerült is elérnie, hogy ma a legjobban, leggyorsabban értesülő organuma a sajtónak. A „Budapesti Hirlap” Tárczarovata a lapnak egyik erőssége s mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A napirovatokat kitűnő Zsurnaliszták szerkesztik s a helyi értesülés ismert legügyesebb tudósítóira van bízva. Rendőrségi és törvényszéki rovatai külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hirlap” helyet foglalhat minden család asztalán. A közgazdasági rovatban a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozására szükséges. A regényes arcnokban csak kiváló irok legújabb műveit közli. — Az előfizetési feltételei: Egész évre 14 frt, fél évre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetéseket vidékről legezelszerűben postautalvánnyal eszközölhetők következő czim alatt: A „Budapesti Hirlap” kiadó-hivatalának, IV. kerület, kalaputca 16. szám.

Adományok a Tompa-szoborra.

Eddigi gyűjtésünk	723 frt 13 kr.
Ez összeghez azóta következő adományok érkeztek:	
A rimaszombati polg. olvasóköri részéről	16 frt 57 kr.
Mihályfalvi Forgón Lajos gyűjtése	
Tornallyán	17 frt — kr.
Fogadás	— frt 10 kr.
Sajógömöri, dal és olvasóköri	2 frt — kr.
Összes gyűjtésünk	758 frt 80 kr.
(A fentebbi adományok jövő számunkban fogjuk részletezni).	

Szerkesztői üzenetek.

K. B. Rimaszécs. Sorait — sajnos — lapunk zárta után vettük s így csak a necrologot használhattuk föl.
S. J. Miskolcz. Lapunk legközelebbi száma hozza.
M. F. L. Tornallya. Érdekes levelének gondolat menetét magunkévá tettük s műhelyt a kalmunk lesz, nyilvánosan pertraktáljuk.
Helyreigazítás. L. punk mult számában a kokovai juniális szép sikeréről rövid hírt közöltünk. Erre vonatkozólag „rendezőség” aláírással levelet kaptunk, melyben valótlannak van nyilvánítva az, hogy Dofeschal Soma losonczai mérnök, nagyobb társaságot vezetett volna az erdőre, — továbbá Gömör, Nógrád és Zólyom megyék előkelői sem vettek részt teljes számmal a szerény falusi mulatságban. Ezen felül kéri kinyilvánítani, hogy ama tudósítást nem kokovai egyén írta. Mi ama rövid hírt ismert kzből vettük, míg a „rendezőség” nevében szerkesztett nyilatkozat beküldője nevét nem írta alá, noha a szövegre alig érdemes egyszerű dolog teldirítésére szükséges lett volna. Jövőre a beküldő nevét kérjük legalább a szerkesztőség részére.

Felelős szerkesztő: **Dr. Veres Samu.**
 Kiadó-tulajdonos: **Dr. Bernáth István.**

Magán-hirdetések.

Párisba utazók figyelmébe.

Egy idegen nyelveket beszélő, művelt hölgy, mint társalkodónó ohajt, valamely családdal a párisi világkiállításra utazni s ezért csak az egyszerű utazási költségek fedezését kívánja. — Megkeresések e lap kiadóhivatalába czimezendők P. H. 32 jegy alatt.

Borszéki viz

az ásványvizek királya

az orvosi tekintélyek által Európa legjobb és legszénsavdusabb ásvány- és borvizének van elismerve, mely indok elég uttörő arra nézve, hogy kiszorítsa hazánkából a burján módra elterjedt **külföldi vizeket** és elfoglalja ismét a magyar család asztalán az őt megillető **első helyet.**

Árak: 1 1/2 literes üveg 25 kr.
 1 „ 20 kr.
 1/2 „ 15 kr.

Rimaszombat részére az egyedüli raktár:

Stech Kálmán

vegyeskereskedésben. 4—5

Tanulóul

egy 13—14 éves ifju — tisztességes szülők gyermeke — **Miskolezy István** rimaszombati műezukrászdájában azonnal felvétetik. — A feltételek iránt értekezhetni lehet bármikor.

ANDRIK SÁMUEL

kályha gyára
Tamásfalán, (u. p. Rimaszombat).

Van szerencsém a nagy-érdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Tamásfalán (saját házámban) **mindenféle alakú, nagyságu és színű, saját gyártmányu s köszénnel is fűthető kész, raktáron levő**

eserépkályhák

nagy választékban, jutányos áron mindig kaphatók. — Megrendelések és javítások pontosan teljesítetnek. 4—*

ANDRIK SÁMUEL, kályhámester.

Üzletnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint Rimaszombatban megtelepedvén, a Szijjártó-utca 35. sz. a. házában

sárgaréz öntő-műhelyt

nyitottam. — Az ország különféle nagyobb városában 14 éven át szerzett gyakorlati tapasztalataim azon szerencsés helyzetbe juttattak, hogy az e szakban vágó mindenféle munkát a legpontosabban elkészítve, jutányos áron, gyorsan eszközölhetek. — A n. é. közönség szíves megrendeléseit kérve, maradtam teljes tisztelettel.

SOÓS LAJOS, sárgaréz-öntő mester.

Szabad kézből eladó.

Rimaszombatban a Ferenczi-utca 15-ik sz. a. külön udvarral bíró ház szabad kézből eladó. Értekezhetni **Kovács Pál** tulajdonossal, a ki egyttal — mint bérkocsitulajdonos — szolgáltatásait is felajánlja az **utazó közönségnek** a legjutányosabb díjak mellett. 1—*

Eladó.

A gróf Forgách Gyuláné kokovai uradalmához tartozó koresma-épület Kokován, Gyurkofkán, Gyubákón, Solteszkán, Dolinán, Drabszkon, Forgácsfalán örök áron eladók. — Bővebb értesítést ad a grófi uradalom erdészeti hivatala Kokován. 1—3

Tartalékos tiszti és egyéves önkéntesi vizsgára előkészítő tanfolyam. (Reserve officiers Prüfung.)

A nmltu es. kir. Hadügyminiszteriumnak és a m. kir. Honvédelmi Miniszteriumnak 50950/1889. szám alatt kelt magas engedélyével a szegedi katonai előkészítő iskolában tartalékos tiszti vizsgára előkészítő tanfolyamokat tartok **fen:** részt vehetnek ezen tanfolyamokon azon urak, kik már szó gáltak mint egyéves önkéntesek, de tiszti vizsgát nem tettek, vagy visszalétek, vagy megbuktak; a tényleg szolgáló egyéves önkéntesek; vagy a kik 3 évre voltak besorozva, ha van érettségi bizonyítványuk, vagy az **egyéves önkéntességre képesítő vizsgát leteszék utólagosan**, vagy kik csak szolgálni fognak, de előmenetelük biztosítása végett a katonai szaktárgyakból előképzetséget akarnak szerezni, hogy a büntetési 2-ik évtől megszabaduljanak.

Több oldalú felszólításnak engedve, az előadandó tananyagot szaktanarok közr működésével összegyűjtöttem; a kéziratok magyar és német nyelven vannak szerkesztve és egy összeállítva, hogy azok használata mellett minden művelt fiatal ember tökéletesen elkészülhet a tartalékos tiszti vizsgára, ha még oly keveset tud is németül; továbbá oly rövid kivonatan van összeállítva az egész tananyag, hogy 3 hónap alatt bárki is betanulhatja, annélkül, hogy napi foglalkozásában fenafadást szenvedne. Ezen kivonatos kéziratokból tehát **mindenki oda haza tanulhat, annélkül, hogy előadásokat kellene hallgatnia.**

Mégis ha lesznek olyanok, kik a jegyzetektől nem lennének képesek tökéletesen elkészülni, azon urak számára **6 hétig tartó tanfolyamokat nyitok;** így biztosíthatjuk magunkat a 25. §. büntetési 2-ik évtől.

Tanintézetem növendékei eddig a legjobb sikerrel tették le a vizsgát.

Hasonló rövid kivonatos kézirati jegyzetek vannak oly ifjak számára, kiknek ninesen érettségi bizonyítványuk de **az egyéves önkéntességre képesítő vizsgára elkészülni akarnak**, ezek az urak is egy honappal a vizsga előtt bejöhhetnek az intézetbe, általam meghatározandó időben, hogy előkészütségüket kigé zithessen.

Mindkét rendbeli kéziratot csak azon urak kaphatják meg, kik kellő garantiát nyújtanak, hogy a kéziratoskat használat vagy leírás végett másoknak át nem engedik.

A vizsga jó eredményéért **kezességet vállalok.** Bővebb felvilágosítás levél által esetleg szeméyesen szerezhető irodámban Szegeden, Honvédtér Dr. Galambos ház I. emelet.

Szegeden, 1889. márczius hó 14.
7—10 **SOMOGYI VILMOS,** igazgató.

Hirdetmény.

A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Kremer Ignác** vég-

rehajthatónak **Kovács György** hagyat. végrehajtást szenvedő elleni 10 frt. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Klenőcz községben fekvő a klenőezi 113. és 406 dik sztkvben foglalt ingatlanra az árverést 253 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889. évi aug. hó 26 ig nappján délelőt 10 órakor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatulni fog.

Árverezni szadékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis a klenőezi 113. sztk. illetőleg 6 fr 53. és a 406. sztkvet illetőleg 25 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt atszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1889. évi június hó 13 án.

A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.

Hänrich, kir. tszéki bíró.

A legkitünőbb valamennyi rovar ellen!

Ezen legujabb kiváló különlegesség meglepő erővel és gyorsasággal pusztít el lakásokban, konyhákban és vendéglőkben mindennemű férget, nemkülönben háziállatainkon, istállókban, növényeken, üvegházakban és kertben.

Valódi minőségű „ZACHERLIN“ csak névaláírás és védjeggyel ellátott eredeti palaczkokban árulattik, mi nyitott papirosban méretik ki, az sohasem „Zacherl“-féle különlegesség!

ZACHERL J. Bécs. I. Goldschmiedgasse 2.

Kapható a következő czégeknel:

Rimaszombatban: Tibély S. A., Hamaliár Károly gyógyszerész, Diekmann Armin és Stech Kálmánnál.

Dobsinán: Gömöri Sámuelnél.

Jolsván: Hoffmann Miksánál.

Losoncban: Kirchner Danó, Kirner József, Szlavy Lajos, Zwidt J. V. és fia, Pokorny Lajos és Lutoeska Danónál.

Nagy Réczén: Dedinszky J. és Nandrassy Gy.-nél.

Nyústyán: Groszberger Ignácznál.

Pelsúcson: Pártos Miksánál.

Putnokon: Fekethe Nándor gyógyszerésznél.

Rozsnyón: Fábry Károly, dr. Pösch József gyógyszerész és Farkas és Laghoffernél.

Tiszolcson: Böhm Józsefnél. 6—10

Tornallyán: Urszinyi S. gyógyszerésznél.

LÖFKOVICS LIPÓT

NŐI- és FÉRFI-DIVATÁRU KERESKEDÉSE
RIMASZOMBATBAN

a főtéren, az ujonnan épült SAMARJAY-féle házában.

Nagy választékban: férfi- és gyermek-kalapok, nyakkendők, P. C. Habig gyártmányu „BIBER“-kalapok, honi gyártmányu harisnyák.

Dús raktár: **női-, férfi- és gyermek-lábbeliekből.**

Különösen figyelembe ajánlja, jótállás mellett:

valódi karlsbadi czipőkből;

ugyszintén: női-, férfi- és gyermek everlaszting czipők, női- és férfi fchérneműek, prágai és honi-kezttyük, nap- és esernyők, sétabotok, pénz- és szivartárczák, utazó bőröndök, női- és gyermek kézi-kosarak, illatszerek, diszművek és rövid áruk. Női- és férfi uszó-ruhák; továbbá rüssök, szallagok, csipkék, selyem- és vászon zsebkendők, szabókellékek, paplanok,

női JERSEY-kabátokból

álló raktárát jutányos áron.

Kész női felöltők, eső- és porköpnöyegek.

Kész női felöltők, eső- és porköpnöyegek.